

NIỆM KHÚC HY SINH

1. "KHÔNG" THÀNH "CÓ"

Khi dân chúng đã no nê rồi, Chúa Giêsu bảo các môn đệ: "Anh em thu lại những miếng thừa kẻo phí đi" (Ga 6:12).

Một hôm, một cậu bé đi ra ngoài để khám phá. Khi cậu xem đồ ăn trong nhà, cậu lấy vài ổ bánh và hai con cá, cho vô túi và đi phượt.

Từ xa, cậu nghe tiếng của một đám đông. Khi cậu lên đỉnh đồi, trước mặt cậu có hằng ngàn người. Cậu hòa mình vào đám đông, cậu gặp một nhóm đàn ông có vẻ rất quan tâm. Cậu nghe một người nói: "Làm sao chúng tôi cho mọi người ăn mà lại không có thực phẩm chứ?". Người khác lại nói: "Phải mất nhiều tháng lương mới đủ thanh toán cho số lương thực nhiều như vậy".

Cậu bé nói với một người: "Cháu rất vui được chia sẻ đồ ăn với bác". Cậu bé vừa nói vừa mở túi đồ ăn. Người đàn ông thông báo cho người trưởng nhóm: "Cậu bé này có 5 ổ bánh và 2 con cá nhỏ. Đây là người duy nhất có đồ ăn ở đây".

Người trưởng nhóm bảo mọi người ngồi xuống thành từng nhóm. Ông cầm lấy lương thực của cậu bé và cầu nguyện, rồi bảo người ta giúp phân phát bánh và cá cho mọi người. Lúc đó cậu bé nhận thấy có điều rất lạ mà cậu chưa từng thấy. Khi người ta phân phát, 5 ổ bánh hóa thành hằng ngàn ổ, 2 con cá cũng vậy. Mọi người có một bữa búp-phê ngon lành.

Cậu bé ăn no. Người đàn ông đã làm phép lạ đến nói với cậu: "Cảm ơn con đã chia sẻ bữa ăn hôm nay". Cậu bé cười và nói: "Thưa bác, hôm nay con ăn no với nhiều bánh và nhiều cá. Con cảm ơn bác". Hãy luôn nhớ rằng Thiên Chúa có thể làm nên mọi sự từ không, không thể thành có thể.

Lạy Đấng Quan Phòng, con biết rằng mọi sự đều do Ngài ban, vì Ngài là Tạo Hóa, là Đấng Quan Phòng. Xin giúp con trở nên một gia nhân trao tặng những gì Ngài đã ban cho con, xin Ngài nhân lên các nỗ lực của con để có thể đến với mọi người, giống như cậu bé và bữa ăn của cậu vậy.

2. NỖ LỰC

"Lúc ngặt nghèo tôi kêu cầu Chúa, kêu lên Người là Thiên Chúa của tôi. Từ thánh điện, Người đã nghe tiếng tôi cầu cứu, lời tôi khẩn nguyện vọng đến tai Người" (Tv 18:7).

Đại úy Kim Campbell là cựu phi công của Phi Đội A-10 và đã tăng tốc qua cơn bão cát trước khi hạ cánh xuống vùng địch quân ở Baghdad.

Ngay sau khi quay trở về, Kim nghe có tiếng nổ lớn phía sau máy bay. Chiếc A-10 bị trúng tên lửa đối không. Hằng trăm lỗ thủng ở đuôi và thân máy bay. Chiếc phản lực bị kéo xuống. Lửa cháy xung quanh, cô nhận thấy hệ thống nước bị hư.

Cô giải thích: "Khi mất hệ thống nước, bạn không thể đạp thắng hoặc điều khiển". Cô phải dùng tay, dùng hệ thống cần và dây cáp để điều khiển máy bay. May thay, chiếc A-10 có tác dụng,

có thể bay lên bay xuống.

Cô cho biết: "*Chuyến đi tới Kuwait là chuyến bay dài nhất trong đời tôi*". Cô biết một số người chưa cố gắng, một số người vẫn sống sót, hạ cánh bằng tay như vậy sẽ làm hư hỏng máy bay. Tuy nhiên, cô xử lý hầu như hoàn hảo để hạ cánh khẩn cấp bằng cách thẳng tay, tránh hư hỏng máy bay ở mức tốt nhất.

Trong những lá thư cô nhận về chuyến bay đó là những lời cảm ơn được viết trên vải, thư của các binh sĩ ở I-rắc gửi về. Cô nói: "*Khi nhận thư của ai đó nói rằng nếu chỉ chậm vài phút thôi thì tôi không còn ở đây lúc này. Đó là tất cả*".

Luôn có một đặc ân, bất cứ lúc nào, mà chúng ta thấy được hoa trái của cuộc sống. Về Nước Trời, chúng ta không thể biết có bao nhiêu người đạt được, nhưng ngay hôm nay, hãy cứ gieo hạt cho ngày quan trọng đó.

Lạy Thiên Chúa là Tòa Thập kiên cố, có quá nhiều lần trong cuộc đời con, khi hoàn cảnh có vẻ mù mịt và con không biết phải làm sao, nhưng Ngài luôn ban cho con thêm sức mạnh để con chịu đựng. Xin giúp con vươn lên trong cuộc sống và luôn tín thác vào Ngài.

3. CHỌN LỰA

"Giờ đây tôi ngẩng đầu đầy ý, nhìn quân thù vây bủa chung quanh. Tôi sẽ dâng lễ tế trong thánh điện, lễ tạ ơn, nhã nhạc vang lừng, tôi sẽ đàn ca mừng kính Chúa" (Tv 27:6).

Bộ Quốc Phòng Hoa Kỳ trao Huân chương Danh dự cho Michael Monsoor, tử sĩ Hải quân SEAL, thời đó là tổng thống George W. Bush.

Michael là tình báo an ninh ở Đông Ramadi, I-rắc, cùng với ba tình báo viên và tám binh sĩ khác, trong khi lực lượng hướng dẫn làm nhiệm vụ ở vùng này. Các phiến quân nổi dậy đã ném lựu đạn vào toán tình báo và trúng ngực Michael và rơi xuống ngay trước mặt anh. Anh la lớn: "*Lựu đạn!*". Michael lấy thân mình che chắn những người khác khi lựu đạn nổ. Anh tử vong và hai người khác thương vong.

Một đại úy 28 tuổi, bị thương cả hai chân, nói về Michael: "*Tôi không rời mắt khỏi trái lựu đạn. Anh ấy chạy tới trái lựu đạn, anh ấy đã cứu sống chúng tôi. Chúng tôi rất biết ơn anh*".

Một ký giả của báo Chicago Tribune tóm tắt: "*Những người ở bên Monsoor hôm đó, khi anh ấy hy sinh, họ có thể nhận thấy sự chọn lựa trên khuôn mặt anh ấy: cứu mình hoặc cứu đồng đội. Monsoor đã chọn cứu người khác*".

Trong đám tang của Monsoor ở San Diego, khi quan tài được khiêng đi, các đồng đội đã tháo huy hiệu khỏi bộ quân phục của mình và gắn vào quan tài. Đó là hành động biểu dương và tiễn biệt một chiến sĩ anh hùng.

Cuộc đời của chúng ta cũng viết nên di sản mà chúng ta sẽ để lại. Ngay hôm nay, hãy viết thật hay!

Lạy Đấng Cứu Độ, mỗi khi con nghe nói về sự hy sinh của một người nào đó vì người khác, con được nhắc nhớ về sự hy sinh cao cả của Ngài. Chính sự hy sinh cao cả ấy đã gợi hứng cho nhiều người dám thí mạng vì người khác khi cần thiết. Xin giúp con biết sống vì Chúa, và luôn sẵn sàng hy sinh vì người khác.

TRẦM THIÊN THU